„IMPACTUL COVID-19 ASUPRA EXECUTĂRII OBLIGAȚIILOR ÎN CADRUL CONTRACTULUI PRIVIND SERVICII DE CĂLĂTORIE”

Alina TAMAZLÎCARU,
Facultatea de Drept

CZU: 347.42:338.48:616.98 *tamazlicaru.alina@usm.md*

În lumina evenimentelor mondiale recente, determinate de pandemia de COVID-19, și, mai ales, de carantina generalizată care a pus lacătul pe multe afaceri, agenții economici (fie ei furnizori ori beneficiari), cât și persoanele fizice își pun întrebarea legitimă cu privire la soarta contractelor încheiate, în derulare sau încă neexecutate și dacă acest context epidemic va putea fi invocat drept caz de forța majora[1].

După cum era de așteptat, efectele economice și, implicit, efectele de natură juridică ale pandemiei Covid-19 și ale restricțiilor impuse prin actele autorităților, respectiv prin Ordonanțele Militare nu au întârziat să apară. Acestea constau în principal în suspendarea sau reducerea unor activități economice și conduc, implicit, la reducerea cash-flow-ului pentru unii operatori economici[2].

Regula generală sau finalitatea oricărui tip de contract este executarea acestuia (execuratea corespunzătoare a obligațiilor prevăzute de contract). În cadrul contractului privind pachetele de servicii de călătorie, finalitatea ar rezulta anume în faptul că călătorul beneficiază de prestarea serviciilor de călătorie prevăzute expres în contract și asupra cărora s-a convenit prin acord de voință, iar organizatorul – primește prețul convenit al pachetului.

Există cazuri, când organizatorul nu-şi îndeplineşte corespunzător obligaţiile contractuale sau sunt acordate servicii care nu corespund contractului, cazarea în alt hotel decât cel preconizat, câteodată de nivel inferior, transportul cu altă aeronavă, schimbarea ghidului turistic sau alte încălcări a contractului. În acest caz este vorba despre neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligaţiilor contractuale[3]. Pandemia COVID-19 a influențat semnificativ și negativ asupra executării necorespunzătoare sau neexecutării anume și a acestui tip de contract.

Fiind un contract sinalagmatic, contractul respectiv conține un șir de drepturi o obligații reciproce. Identificăm că una dintre obligații ale că-

lătorului este să respecte regulile vamale, regulile de trecere a frontierei de stat și termenul de ședere. Pentru a limita răspândirea coronavirusului, statele au adoptat diverse măsuri care afectează dreptul cetățenilor de a se deplasa în interiorul[4]. Totuși, art.1595, alin.(1), pct.6) prevede faptul că una dintre obligațiile precontractuale obligatorii a fi furnizate sunt - informații generale despre cerințele legate de pașaport și vize, inclusiv termenele aproximative de obținere a vizelor, și informații referitoare la formalitățile legate de sănătate în țara de destinație. La fel, Legea 352/2006 turoperatorii şi agenţiile de turism reglementează acest aspect.

Cu referire la rezoluțiune, menționăm că călătorul are dreptul la rezoluțiune în orice moment înainte de începerea călătoriei, În cazul în care declară rezoluțiunea în temeiul enunțului anterior, călătorul poate fi obligat să plătească organizatorului un comision de rezoluțiune adecvat și justificabil. Prin derogare de la dispozițiile sus-menționate, călătorul are dreptul să declare rezoluțiunea înainte de începerea călătoriei fără a plăti vreun comision de rezoluțiune în cazul unor circumstanțe inevitabile și extraordinare care se produc la locul de destinație sau în vecinătatea imediată a acestuia și care afectează în mod semnificativ executarea pachetului sau transportul pasagerilor la destinație. Codul Civil ar RM statuează că prin circumstanțe inevitabile și extraordinare (inclusiv pandemia COVID-19) se înțelege o situație care nu poate fi controlată de partea care o invocă și ale cărei consecințe nu ar fi putut fi evitate chiar dacă s-ar fi luat toate măsurile rezonabile.

La nivel național, în scopul susținerii agențiilor de turism, pentru atenuarea efectelor negative generate de situația epidemiologică, Parlamentul R. Moldova a votat o lege privind completarea Codului Civil, care prevede că, în cazul rezoluțiunii contractelor încheiate în perioada 01 octombrie 2019 – 17 martie 2020, agențiile de turism sunt obligate să le restituie clienților plățile respective nu mai târziu de 540 de zile de la data rezoluțiunii contractului.

Concluzionând, putem menționa că legislația RM deja conține norme aplicabile în sensul soluționării diferendelor legate de neexecutarea contractelor, în special, contractelor privind serviciile de călătorie. Călătorii ar putea rambursa integral banii, fie să declare rezoluțiunea, astfel călătorul poate accepta un pachet de substituție, atunci cînd acesta este oferit de organizator, dacă este posibil, de o calitate echivalentă sau superioară, iar

în consecință călătorul are dreptul dreptul la o reducere corespunzătoare a prețului, dacă consecință ar putea fi scăderea calității sau a costului pachetului.

Referințe:

1. PREDA V.,Soarta contractelor în derulare în timpul pandemiei. Este sau nu starea de urgență un caz de forță majoră? [citat 18.02.2022]. Disponibil: https://www.juridice.ro/678524/soarta-contractelor-in-derulare-in-timpul-pandemiei-este-sau-nu-starea-de-urgenta-un-caz-de-forta-majora.html
2. CRUȚU R., LIVIȚĂ A., COVID-19. Implicațiile practice în cadrul juridic românesc [citat 19.02.2022]. Disponibil: https://www.juridice.ro/681334/covid-19-implicatiile-practice-in-cadrul-juridic-romanesc.html
3. CHIBAC N., Unele aspecte cu privire la neexecutarea obligațiilor în cadrul contractului privind pachetele de servicii de călătorie prin prisma Codului Civil Modernizat. În Conferința "Realităţi şi perspective ale învăţământului juridic naţional" Chişinău, Moldova, 1-2 octombrie 2019, p.377
4. Călătoriile în timpul pandemiei – Întrebări și răspunsuri [citat 20 februarie 2022]. Disponibil: https://ec.europa.eu/info/live-work-travel-eu/coronavirus-response/travel-during-coronavirus-pandemic/travel-during-pandemic-faq_ro

Recomandat
Natalia CHIBAC, dr. în drept, lector univ.